

Sygn. akt I Ns 467/17

POSTANOWIENIE

Dnia 24 kwietnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Jaśle I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Wanat

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Anna Wojtunik

po rozpoznaniu w dniu 24 kwietnia 2018 r. w Jaśle

na rozprawie

sprawy z wniosku J. F. zam. (...)-(...) O. 896,

z udziałem M. L. zam. (...)-(...) D., M. 115,

o upoważnienie do rozporządzenia rzeczą wspólną

p o s t a n a w i a:

I. oddalić wniosek,

II. zasądzić od wnioskodawcy J. F. na rzecz uczestnika M. L. kwotę 480 zł (czteryście osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I Ns 467/17

UZASADNIENIE

postanowienia Sądu Rejonowego w Jaśle z 24 kwietnia 2018 r.

Wnioskodawca J. F. wniósł o upoważnienie go przez Sąd do rozporządzenia rzeczą wspólną, a to samochodem osobowym marki S. (...) nr (...) 14HL, stanowiącego współwłasność wnioskodawcy i uczestnika M. L., poprzez zełomowanie pojazdu z uwagi na zły stan techniczny.

Uzasadniając powyższe żądanie wskazał, że uczestnik jest jego byłym zięciem. Samochód został nabyty w trakcie trwania małżeństwa uczestnika

z córką wnioskodawcy. Po ustaniu małżeństwa córka wnioskodawcy przekazała mu nieodpłatnie udział 1/2 części we własności ww. pojazdu. Wnioskodawca wskazuje, że obecnie samochód jest zużyty, nastąpiła korozja podwozia i w związku z tym pojazd nie może przejść pozytywnie badania technicznego. Koszty jego naprawy przekraczają jego wartość, a tym samym uzasadnione jest zutylizowanie pojazdu. Podejmowane przez wnioskodawcę próby nawiązaniu kontaktu z uczestnikiem w sprawie samochodu okazały się bezskuteczne.

W odpowiedzi na wniosek, uczestnik wniósł o jego oddalenie i zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania. Zaprzeczył jakoby wnioskodawca próbował się z nim kontaktować w sprawie samochodu, a jednocześnie wskazał, że zmiana współwłaściciela samochodu odbyła się bez jego wiedzy i zgody.

W odniesieniu do stanu samochodu, oświadczył, że pojazd – po usunięciu drobnych ognisk korozji – może być w dalszym ciągu bezpiecznie eksploatowany.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny.

Stanowiący przedmiot niniejszego postępowania samochód marki S. (...) o nr rejestracyjnym (...) jest współwłasnością wnioskodawcy

i uczestnika M. L.. Wnioskodawca nabył udział we współwłasności tego pojazdu na podstawie umowy darowizny z 02.02.2012 r. zawartej z córką A. F.. Pojazd został zarejestrowany w Starostwie Powiatowym w J., a 06.02.2012 r. zgłoszona została zmiana współwłaściciela tj. nabycie udziału we współwłasności przez wnioskodawcę (dowód: kserokopia dowodu rejestracyjnego samochodu marki S. (...) nr (...) 14HL – k. 3, kserokopia umowy darowizny z 02.02.2012 r. – k. 12 - 13, karta informacyjna pojazdu (...) 14HL – k. 14, przesłuchanie wnioskodawcy J. F. – k.19v. -20).

Samochód znajduje się w posiadaniu wnioskodawcy, który do niedawna korzystał z samochodu, jeżdżąc nim. W styczniu 2018 r. upłynął okres ważności badania technicznego pojazdu i kolejne badanie techniczne, przeprowadzone 01.02.2018 r. zakończyło się wynikiem negatywnym. Usterki skutkujące uznaniem stanu technicznego za niezadowalający odnoszą się do układu hamulcowego (uszkodzone lub nadmiernie skorodowane przewody), sprawności poduszki powietrznej, ustawienia świateł oraz elementów podwozia (obluzowane lub uszkodzone elementy podwozia). Koszty ubezpieczenia komunikacyjnego pojazdu (OC) ponosił dotychczas wnioskodawca. Złomowanie pojazdu – zgodnie z zamierzeniami wnioskodawcy – ma służyć również zwolnieniu się z tego obowiązku (dowód: przesłuchanie wnioskodawcy J. F. – k.19v. - 20, zaświadczenie o przeprowadzonym badaniu technicznym pojazdu Nr (...) wystawione przez uprawnionego diagnostę Z. G. – k. 24).

Powyższy stan faktyczny sprawy Sąd ustalił na podstawie przedłożonych w sprawie dokumentów, których treść i autentyczność nie budziła zastrzeżeń Sądu, a także uzupełniająco na podstawie przesłuchania strony – J. F.. Wyjaśnienia wnioskodawcy korespondują z treścią przedłożonych dokumentów i w wiarygodny sposób poświadczają okoliczności związane z posiadaniem

i korzystaniem z przedmiotowego samochodu przez wnioskodawcę. Z uwagi jednak na brak innych środków dowodowych, które potwierdzałyby stan pojazdu jako złomowy, twierdzenia te są niewystarczające dla uznania zamierzonej czynności wnioskodawcy za celową i zgodną z interesami drugiego współwłaściciela.

Sąd zważył, co następuje.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie. Stosownie do treści art. 199 k.c. do rozporządzania rzeczą wspólną oraz do innych czynności, które przekraczają zakres zwykłego zarządu, potrzebna jest zgoda wszystkich współwłaścicieli.

W braku takiej zgody współwłaściciele, których udziały wynoszą co najmniej połowę, mogą żądać rozstrzygnięcia przez sąd, który orzeknie mając na względzie cel zamierzonej czynności oraz interesy wszystkich współwłaścicieli.

Ogólnie uważa się za czynności zwykłego zarządu załatwianie spraw związanych z normalną eksploatacją rzeczy, pobieranie pożytków i dochodów, uprawę gruntu, konserwację, administrację i szeroko rozumianą ochronę w postaci różnych czynności zachowawczych, takich jak wytoczenie powództwa o ochronę własności, posiadania, o eksmisję, o zapłatę czynszu, odszkodowanie z tytułu ubezpieczenia mienia lub uszkodzenia rzeczy, zawieranie umów związanych z zarządem i eksploatacją, a także ze sposobem korzystania z rzeczy przez współwłaścicieli. Poza zakresem zwykłego zarządu pozostają natomiast wszystkie czynności przekraczające go, ale będące poza tym czynnościami zarządu. Nie zawsze czynności przekraczające zwykły zarząd są czynnościami rozporządzającymi lub zobowiązującymi, nie zachodzi tu tożsamość, jednakże zawsze każde rozporządzenie rzeczą wspólną jest czynnością przekraczającą zarząd (vide: Gudowski Jacek (red.), Kodeks cywilny. Komentarz. Tom II. Własność i inne prawa rzeczowe, wyd. II – Lex).

W niniejszej sprawie nie budzi wątpliwości fakt, że czynność do dokonania której, upoważnienia dochodzi wnioskodawca stanowi czynność z zakresu zarządu rzeczą wspólną przekraczająca zwykły zarząd. W. pojazdu jest czynnością niewątpliwie kończącą jego byt fizyczny jako rzeczy ruchomej, zmierzającą do wyrejestrowania pojazdu

(art. 79 ust. 1 pkt 1 ustawy z 20.06.1997 r. Prawo o ruchu drogowym - Dz. U. z 2012 r. poz. 1137 z późn. zm.) i tym samym wyłączenia go z dalszej eksploatacji.

O ile zatem słusznie wnioskodawca uznaje zamierzoną przez siebie czynność wyłomowania pojazdu za przekraczającą zwykły zarząd rzeczą wspólną i jako taką wymagającą zgody wszystkich współwłaścicieli, bądź zastępczo upoważnienia sądu, tak już twierdzenia wnioskodawcy podnoszące taką potrzebę rozporządzenia rzeczą, należy uznać za nieuzasadnione.

W pierwszym rzędzie wskazać należy, iż wnioskodawca, zgodnie z ciążącym na nim z mocy art. 6 k.c. obowiązkiem w zakresie inicjatywy dowodowej, nie wykazał, ażeby stan techniczny pojazdu pozwalał na uznanie go za odpad, wymagający zezłomowania. Zgodnie z definicją pojazdu wycofanego z eksploatacji, która zawarta jest w art. 3 pkt 6 ustawy z 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji, pojazdem wycofanym z eksploatacji jest pojazd stanowiący odpad w rozumieniu ustawy z 2012 r. o odpadach.

Okoliczności niniejszej sprawy wskazują, że pojazd – co prawda – jest aktualnie niesprawny (jego badanie techniczne 01.02.2018 r. zakończyło się negatywnie) ale jednocześnie nic nie wskazuje, aby stwierdzone usterki nie nadawały się do naprawienia lub ich naprawa była ekonomicznie nieuzasadniona. Wnioskodawca, będąc pouczonym o treści art. 6 k.c. (por. protokół rozprawy

z 23.01.2018 r. - k. 20), nie zaproponował w tym zakresie żadnych środków dowodowych (np. z opinii biegłego), ograniczając się do przedstawienia własnej oceny stanu technicznego i wartości samochodu. Wobec jednoznacznego stanowiska uczestnika, który sprzeciwił się zamierzeniom wnioskodawcy, same twierdzenia wnioskodawcy o tym, że koszty naprawy przekraczałyby wartość samochodu, są niewystarczające dla uznania potrzeby dokonania wnioskowanej czynności. Czynności tej nie uzasadnia również chęć zwolnienia się z obowiązku opłacania składki na ubezpieczenie OC. Godzi się zauważyć, że wnioskodawca, skoro napotyka trudności w porozumieniu się w tej sprawie z uczestnikiem – może skorzystać z drogi sądowej do zniesienia współwłasności, w ramach której mogłyby zostać rozliczone wzajemne roszczenia związane z posiadaniem i korzystaniem z rzeczy wspólnej. W zaistniałych natomiast okolicznościach – wobec stanowczego sprzeciwu uczestnika, przy jednoczesnym braku dowodów wskazujących, że sporny pojazd stanowi złom, wymagający utylizacji, zamierzoną przez wnioskodawcę czynność należało uznać za niecelową i sprzeczną z interesem drugiego współwłaściciela.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto w myśl art. 520 § 3 k.p.c. Oddalenie zgłoszonego wniosku czyniło wnioskodawcę zobowiązanym do zwrotu kosztów postępowania, na które złożyły się koszty zastępstwa procesowego uczestnika, zgodnie z § 5 pkt. 7 Rozp. Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015 r. (Dz.U. 2015.1800).